

Arrest

nr. 326 049 van 30 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 30 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 15 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 6 oktober 2023 en op 5 juni 2024.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 december 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren en getogen te Adigrat, Tigray op (...)2000 en de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U bent etnisch Tigray en religieus orthodox. U maakte uw secundair onderwijs af en trouwde in

2019. U bleef daarna thuis wonen bij uw familie. Uw echtgenoot woonde en werkte in Mekele. U kreeg via inkomende vluchtelingen te horen dat de soldaten op weg waren naar Adigrat. De federale troepen kwamen vanuit Zalambesa Adigrat binnen en u raakte in het tumult uw familie kwijt. U was toen alleen thuis. 3 Soldaten kwamen het huis binnen en doorzochten het huis naar documenten. U werd daarop door hen verkracht. U verliet het huis en ging naar het huis van een vriendin. De volgende dag vluchtte u samen met haar en nog 3 andere jongens naar Humera waar u in maart 2021 de grens met Soedan overstak. U werd ontvoerd naar Libië. Via Libië, Italië en Frankrijk kwam u op 13-2-2022 in België aan en diende u er op 15 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 januari 2024 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming gezien er een intern vluchtalternatief te Addis Abeba werd vastgesteld. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de raad voor vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). Uit het verzoekschrift gericht aan de RvV kon afgeleid worden dat er nieuwe, voor het CGVS tot dan toe onbekende, elementen naar voor werden geschoven die verder onderzoek vereisten. Het CGVS besloot daarop de beslissing in te trekken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Adigrat in de Tigray regio, waar u een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanhaalt. Daarnaast haalt u ook een vrees aan in geval van terugkeer naar Addis Abeba

Er dient hierbij vastgesteld dat de door u geuite vrees bij terugkeer naar Ethiopië, zich volledig kadert binnen de context van de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die startten in november 2020 en aanhielden tot de vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, in november 2022. U verklaarde immers bij de dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u Ethiopië heeft verlaten omwille van de oorlog in uw regio Tigray (Vragenlijst d.d. 20 januari 2023 punt 3.5), dat u vreest gearresteerd en opgesloten te worden door de Ethiopische autoriteiten omwille van uw Tigray etnie en dat u vreest door de Tigrese autoriteiten opgesloten te worden omdat u het land verliet en niet met hen heeft meegevochten (Vragenlijst d.d. 20 januari 2023 punt 3.4 [verder vragenlijst CGVS]). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u geheel in lijn met uw voorgaande verklaringen dat u vreest bij een terugkeer naar Tigray aanzien en vervolgd te worden als verraadster gezien u niet heeft meegevochten met het TPLF. Daarnaast stelde u een vrees te hebben voor etnische vervolging omwille van uw Tigray ethniciteit bij een terugkeer naar Addis Abeba (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 6 oktober 2023 p 17 [verder NPO1]). Eveneens verklaart u het slachtoffer te zijn geweest van seksueel misbruik, door soldaten van de Ethiopische federale overheid, voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië (zie Vragenlijst CGVS, punt 8 en NPO2 p. 5, 8, 9, 11, 12). U haalde op het einde van het 2de persoonlijk onderhoud nog een vrees voor vrouwelijke genitale verminking aan in hoofde van uw dochter (notities persoonlijk onderhoud d.d.5 juni 2024 p 11 [verder NPO2]).

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd R. G. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", ingeschreven op 20/01/2023. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 05/06/2024 vermeldde u dat de vader van R., D. T. G. is – een erkend vluchteling in België. Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor R. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerst dient opgemerkt dat u geen duidelijkheid heeft weten te scheppen aangaande uw verblijfplaatsen te Ethiopië voorafgaand aan uw vertrek, en u evenmin aannemelijk heeft weten te maken dat uw zoon M., geboren op (...)12/2021, het resultaat zou zijn van een verkrachting waarvan u het slachtoffer geworden zou zijn voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u Adigrat bent ontvlucht in de 2de maand van 2013 in de Ethiopische kalender (NPO p 14), hetgeen overeenstemt met een datum tussen 11 oktober 2020 en 9 november 2020, in termen van de Gregoriaanse Europese kalender (NPO p 14). Er dient daarbij opgemerkt dat op basis van vrij toegankelijke en betrouwbare informatie, dewelke werd toegevoegd aan het administratief dossier, kan vastgesteld worden dat de federale troepen Adigrat pas op zaterdag 21 november 2020 hebben ingenomen. Hoewel er zeker rekening dient gehouden te worden met de moeilijke omstandigheden waar de inwoners van Adigrat toen mee werden geconfronteerd en het tijdsbesef enigszins verstoord kan zijn, dient dit minieme verschil wel geëld.

Volgens uw verklaringen werd u namelijk bij hun aankomst in de stad - i.c. 21 november 2020 - wanneer soldaten op zoek waren naar documenten, door hen verkracht (NPO1 p 11 en 12) en verklaarde u zowel bij DVZ als tijdens het persoonlijk onderhoud dat uw zoon, M., het resultaat is van deze verkrachting (Verklaring DVZ d.d. 11 maart 2022 punt 16 en NPO1 p 8).

U gaf bij DVZ aan Ethiopië te zijn ontvlucht in maart 2021 (Verklaringen DVZ d.d. 11 maart 2022 punt 37), namelijk 4 maanden na de verovering van Adigrat door federale troepen en toen u gevraagd werd of uw verklaringen bij DVZ aangaande uw reisroute correct waren, beaamde u dat zonder meer (NPO1 p 15).

Opmerkelijk is dat u eerst verklaarde dat u meer dan 2 weken gereisd heeft om Humera te bereiken nadat u Adigrat had verlaten om daarna te vermelden dat het 2 weken duurde voor u in Soedan aankwam (NPO1 p 14). Beide verklaringen staan in schril contrast met uw verklaring dat u pas in maart 2021 (4 maanden na de verovering van Adigrat en uw vertrek uit de stad) Ethiopië heeft verlaten via de grens met Soedan.

Eveneens opmerkelijk is dat u bij DVZ aangaf dat uw zoon geboren is op 24 december 2021 in een ziekenhuis te Tripoli (Verklaringen DVZ d.d. 11 maart 2022 punt 37) wat volgens de eurodac-hit onmogelijk is gezien uw vingerafdrukken op dat ogenblik zijn afgenomen in Trapani te Italië (zie eurodac search result d.d. 15-2-2022). Ondanks het gegeven dat u voor de DVZ geconfronteerd werd met de vaststelling dat het niet mogelijk is dat u op 24/12/2021 met een keizersnede beviel in een ziekenhuis te Tripoli, gezien uw vingerafdrukken die dag werden afgenomen in Italië, volhardde u erin dat uw zoon op 24/12/2021 geboren werd te Tripoli, en u pas 7 dagen later naar Italië vertrokken bent (zie 'Verklaring DVZ', p.15 punt 37).

Daarnaast - ook al zou uw zoon geboren zijn eind december 2021 - kan ook u de wetten van de menselijke reproductie niet tarten en duurde uw zwangerschap logischerwijze ongeveer 9 maanden. Gezien u aangeeft dat uw kind het resultaat is van een verkrachting en deze volgens uw verklaringen plaatsgevonden heeft in november 2020 - in het kader van de aanval op, en bezetting van, de stad Adigrat door federale Ethiopische troepen in november 2020, en uw onmiddellijk vertrek daarop uit Adigrat - maar u volhoudt dat uw kind op 24 december 2021 is geboren, kan uw zoon niet het resultaat zijn van deze door u verklaarde verkrachting, in het kader van de aanval van Ethiopische federale troepen op Adigrat. Immers, indien uw zoon M. werkelijk geboren zou zijn uit een verkrachting die plaatsvond omstreeks 21 november 2020, zou hij logischerwijze geboren zijn omstreeks eind augustus 2021, en geenszins pas eind december 2021. Hoewel u verklaarde niet goed te zijn met data (NPO1 p 6) en er in het verzoekschrift d.d. 5 februari 2024 opgesteld door uw advocaat en gericht aan de RvV wordt gesteld dat u heeft vastgesteld dat er misverstanden en verkeerde voorstellingen van data werden opgemerkt in de notities van het persoonlijk onderhoud van 6 oktober 2023 als gevolg van het door elkaar gebruiken van de Ethiopische en Europese kalender en deze aan de basis liggen van de tegenstrijdigheden (In Law, aangetekend schrijven RvV d.d. 5 februari 2024 p 5 en 6), volstaat dit geenszins om deze ongerijmdheid te verklaren, gezien niet anders kan dan worden besloten dat de context waarbinnen u de door u geopperde verkrachting schetst - de aanval van de Ethiopische federale troepen op Adigrat en uw daaropvolgende vlucht uit de stad - te situeren valt eind november 2020. Immers, uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt dat de Ethiopische federale troepen Adigrat bezet hielden tot de Tigray Defense Forces (verder TDF) de stad heroverden in de loop van juni 2021 en er dus geen sprake kan zijn van een andere mogelijke inval dan deze van eind november 2020. U verklaarde immers ten stelligste aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud dat u niet kan weten wat er gebeurd is (met uw vader) na de start van de oorlog gezien u gevlucht bent en u niet weet waar uw vader naartoe was (NPO1 p 5), dat de vijand plots de stad binnenkwam en er geen tijd was om samen te vluchten en iedereen vluchtte van waar ze op dat moment waren (NPO1 p 5) en dat de troepen vanuit Zalambesa kwamen, u hoorde dat ze in de richting van Adigrat onderweg waren en toen ze in Adigrat kwamen u thuis was (NPO1 p 11).

Er kan enkel vastgesteld worden dat uit uw verklaringen duidelijk af te leiden valt dat u uw beweerdde verkrachting situeert op het moment van de inval van de troepen in Adigrat eind november 2020.

Opmerkelijk is dan ook dat u in het verzoekschrift verder verklaart dat u werd verkracht door de federale Ethiopische troepen in maart 2021 toen ze Adigrat nog bezet hielden en niet in november 2020 (In Law, aangetekend schrijven RvV d.d. 5 februari 2024 p 5 en 6) en dit geheel tegenstrijdig met uw aanvankelijke verklaringen bij DVZ en het CGVS. Deze vaststelling overtuigt allerminst, en doet enkel verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen, gezien u - post factum - duidelijk uw verklaringen simpelweg wenst bij te sturen, ten einde vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties te verklaren.

Gezien er geen geloof gehecht wordt aan uw beweerdde verkrachting waar uw zoon M. het gevolg van zou zijn, kan enkel vastgesteld worden dat u geen enkele duidelijkheid heeft weten te scheppen over de werkelijke identiteit van de vader van M. en er evenmin aangenomen kan worden dat uw zoon geboren zou zijn buiten uw huwelijk met M. G. H..

Bovenstaande vaststellingen doen fundamenteel afbreuk aan uw verklaring dat uw zoon M. het resultaat is van verkrachting, en doen voorts de vraag rijzen naar uw verblijfplaats tussen november 2020 en maart 2021 - het moment waarop u beweerdelijk Ethiopië heeft verlaten, alsook naar uw reisweg uit Ethiopië.

Bovenstaande indachtig kan enkel vastgesteld worden dat u geen duidelijkheid heeft weten te scheppen over uw verblijfplaatsen sinds de verovering van Adigrat door federale troepen in november 2020 en dit gegeven de geloofwaardigheid van het geheel van uw verklaringen ernstig en volledig aantast.

Wat betreft uw aangehaalde vrees voor etnische vervolging omwille van uw Tigray etnie bij een terugkeer naar Ethiopië en/of Addis Abeba dient volgende opgemerkt.

Het loutere gegeven dat u tot de Tigray-etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïnterviewd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigrayanen in Addis Abeba" van 5 september 2024 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_situatie_van_tigrayanen_in_addis_abeba_20240905.pdf) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die starten in november 2020, gepaard gaan met repressie en arrestaties van Tigrayanen in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 en na het tekenen van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen het Tigray People's Liberation Front (TPLF) en de federale regering in november 2022 normaliseert de situatie voor Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba. Alle Tigrayanen die werden opgepakt en vastgehouden in het kader van de noodtoestand zijn na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 vrijgelaten, met uitzondering van diegene waartegen een gerechtelijke zaak aanhangig is of diegene die veroordeeld zijn. Alle burgers die arbitrair werden gearresteerd, zijn vrijgelaten. Ook het overgrote deel van de duizenden voormalige Tigrayaanse personeelsleden van de Ethiopische Nationale Defensiemacht (Ethiopian National Defence Force, ENDF) die kort na de uitbraak van het conflict in november 2020 werden gearresteerd over het hele land, is vrijgelaten. Niettegenstaande de situatie voor Tigrayanen in Addis Abeba verbeterd is, zijn veel Tigrayanen hun vertrouwen in de Ethiopische staat verloren. Ook ondervinden Tigrayanen psychologische en economische gevolgen van de maatregelen waaraan ze in de periode november 2020–november 2022 zijn onderworpen. Actueel is er evenwel geen sprake meer van discriminatie van Tigrayanen door de Ethiopische autoriteiten of van massale arrestaties van Tigrayanen in Addis Abeba. In de nasleep van de afkondiging van de noodtoestand in de regio Amhara op 4 augustus 2023 vinden arrestaties plaats in de regio Amhara alsook in de hoofdstad Addis Abeba. Deze arrestaties zijn voornamelijk gericht tegen burgers van Amhara-etnie. Tigrayanen worden niet geïnterviewd. Naarmate de noodtoestand vordert, worden berichten over arrestaties schaarser en worden arrestaties gericht, met name tegen journalisten en opposanten. Begin december 2023 vinden er naar aanleiding van een antioorlogsdemonstratie arrestaties plaats in Addis Abeba van jongeren met (vermeende) banden met Amhara- en Oromo-militanten. Begin juni 2024 volgt er geen nieuwe verlenging van de noodtoestand in de regio Amhara.

Eind maart 2024 en in april 2024 verschijnen berichten over arrestaties van jonge Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba vanwege een (vermeende) alliantie tussen Fano-groepen en de Tigray Defence Forces (TDF). Hoewel er actueel nog steeds arrestaties van Tigrayanen plaatsvinden in de hoofdstad Addis Abeba, is er geen sprake van massale arrestaties maar wel van gerichte arrestaties, voornamelijk tegen Tigrayanen met TDF-affiliatie en Tigrayanen zonder geldig identiteitsbewijs. Verder blijkt dat de omvang van het aantal arrestanten en de duur van de detentie sterk verschilt van de situatie tijdens het conflict in de regio Tigray. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayanen in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u tot de Tigray-etnie behoort, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofd aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigrayaan dreigt te worden geïnterviewd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Voorts dient vastgesteld dat u uw vrees om gearresteerd en opgesloten te worden door de Tigrese autoriteiten omdat u het land verliet en niet bij hen bleef om te vechten niet geloofwaardig heeft weten te maken.

U gaf aan dat u een gevangenisstraf of doodstraf vreest in Tigray omdat u illegaal bent gevlucht en u de oproep heeft geweigerd om te gaan vechten, dat niet alle plaatsen vrij zijn van vijanden, dat uw broers jonger waren en niet naar de strijd zijn gegaan en u de oudste bent en de aankondiging voor iedereen gold boven de leeftijd van 18 jaar (NPO1 p 17). Er dient hierbij echter het volgende opgemerkt.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIA. Security situation in Tigray" van 16 mei 2024 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopia_security_situation_in_tigray_20240516_0.pdf) en ook toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het TDF (Tigray Defense Forces) tot juni 2021 geen moeilijkheden ondervond om strijders te rekruteren en dit slechts wijzigde in de latere episodes van de oorlog waarbij er pas sinds eind 2021 een verplichte inlijving in het TDF werd geïntroduceerd. U verklaarde echter stevast Ethiopië te hebben verlaten in maart 2021 toen u de grens met Soedan heeft overgestoken (Verklaring DVZ d.d. 11 maart 2022 punt 37 en NPO1 p 14). Bijgevolg was u niet aanwezig in Tigray en kon u onmogelijk het voorwerp zijn van een gedwongen of verplichte rekrutering. Daarnaast wordt duidelijk aangegeven in de COI dat zelfs diegene die weigerden te vechten of deserteerden uit de TDF tijdens de oorlog op heden geen problemen zouden ondervinden in de regio.

Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw vrees om gearresteerd en opgesloten te worden door de Tigrese autoriteiten omdat u het land verliet en niet bij hen bleef om te vechten.

U haalde doorheen de persoonlijke onderhouds verder geen andere vrees of problemen aan in uw hoofd, in geval van een terugkeer naar Tigray. Integendeel, toen u werd bevraagd naar uw contacten met

familieleden in Ethiopië verklaarde u dat u recentelijk contact had met uw familie waaronder uw ouders, broers en zussen, dat het nu beter gaat met hen te Adigrat waar ze verblijven, dat er terug elektriciteit is, dat ook uw grootouders te Zammer, een plattelandsdorp nabij Adigrat, ok zijn en dat de situatie te Adigrat beter is dan in de omliggende dorpen aan de kant van Zalambesa waar nog Eritrese troepen gestationeerd zijn (NPO2 p 6) geheel in lijn met de vaststellingen in boven aangehaalde COI.

Bevraagd naar de kennis van uw familieleden in Ethiopië aangaande uw kinderen – u gaf aan dat M. het gevolg is van een verkrachting en dat u met D. T. G. [erkend vluchteling - CG-kenmerk (...)] een dochter R. heeft (NPO2 p 4) – verklaarde u dat u uw ouders alles eerlijk heeft verteld, dat ze het jammer vonden dat M. het gevolg is van een verkrachting, maar er verder niets gezegd werd en dat ze niets zeiden over en dus akkoord waren wat betreft R. (NPO2 p 7). Bijgevolg konden er ook wat betreft de vaststelling dat u moeder bent van twee kinderen, geen problemen worden opgemerkt.

Ten slotte dient opgemerkt dat u uw vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van uw dochter R. niet geloofwaardig heeft weten te maken.

U verklaarde dat in uw cultuur vrouwenverminking een traditie is en u vreest dat uw dochter daar slachtoffer van zou worden (NPO2 p 11).

Er dient daarbij opgemerkt dat op basis van publiek beschikbare en betrouwbare informatie dewelke werd toegevoegd aan het administratief dossier kan vastgesteld worden dat de prevalentie van vrouwelijke genitale verminking, van personen tussen 15 en 49 jaar oud, specifiek voor de Tigray regio waar u vandaan komt slechts 24,2% bedraagt, het laagste percentage binnen de verschillende regio's van Ethiopië. De praktijk komt het vaakst voor in het uiterste oosten van Tigray aan de grens met Afar. Bijgevolg dringt een grondig onderzoek naar uw vermeende vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van uw dochter R. zich op.

Gevraagd wie in Ethiopië, uw dochter zou besnijden, antwoordde u – uiterst vaag – dat, als je deel bent van de maatschappij, het van uw ouders kan komen (NPO2, p.11). Gevraagd of u daarover ooit sprak met uw ouders, antwoordde u evenwel ontkennend. Het dient vastgesteld dat u de beweerde vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter, geenszins concreet weet te maken.

Gevraagd of u besneden bent, stelde u uiterst verrassend en weinig geloofwaardig dat u het niet zeker bent over uzelf en u het nooit heeft gevraagd aan uw ouders, maar u weet dat het een traditie is en dit een druk creëert op uw dochter. U gaf voorts aan dat u zelf heeft gezien dat meisjes besneden zijn, dat uw zuster Burtukan thuis besneden is, maar u niet meer weet wanneer en dit door iemand uit de buurt werd gedaan (NPO2 p 11 en 12). Gevraagd waarom u dan niet besneden bent, bleef u er bij dat u het niet zeker bent en werd u duidelijk gemaakt door de protection officer dat u dat in België kan laten onderzoeken (NPO2 p 12).

Er dient echter vastgesteld dat het CGVS tot op heden geen enkel attest of document heeft mogen ontvangen dat aantoont dat u het slachtoffer bent geworden van vrouwelijke genitale verminking.

In verband met uw minderjarige dochter R., geboren op 27/10/2022, in Genk (België) dient vastgesteld dat zij de dochter is van een in België erkend vluchteling. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind heb ik besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen. Bijgevolg is uw vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van uw dochter in geval van een terugkeer naar Ethiopië - een vrees die hierboven reeds geenszins concreet of aannemelijk werd bevonden - zonder voorwerp.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

Uw advocaat bracht op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud opmerkingen naar voor.

Allereerst werd aangehaald dat er problemen waren met de kalender (NPO2 p 12) naar analogie met de inhoud van het verzoekschrift aan de RvV. Er dient daarbij opgemerkt zoals hierboven werd aangetoond dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde verkrachting te Adigrat en er ook vragen gesteld worden bij uw verblijfplaatsen voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië.

Voorts gaf uw advocaat aan dat wat R. betreft er toepassing moet gemaakt worden van het principe van eenheid van het gezin (NPO2 p 12) en werd dit argument ook via mail op 7 oktober 2024 via uw advocaat mr. El Khoury overgemaakt aan het CGVS dewelke terug te vinden is in het administratieve dossier. Er werd ten slotte gesteld dat de nodige attesten inzake vrouwelijk genitale verminking zouden worden onderzocht door een arts, maar daar na 2 zwangerschappen niets meer van te zien is (NPO2 p 12). Het dient nogmaals benadrukt dat het CGVS tot op heden geen attest of document heeft ontvangen die vrouwelijk genitale verminking bij u zou moeten aantonen.

Wat betreft de toepassing van het principe van eenheid van gezin waar er wordt geargumenteed dat R. een vluchtelingenstatus moet worden toegekend, dient verwezen te worden naar bovenstaande vaststellingen inzake het toekennen van een vluchtelingenstatus op basis van een familieband. Ten slotte dient opgemerkt dat R. effectief de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Bovenstaande vaststellingen indachtig dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Tigray beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIA. Security situation in Tigray" van 16 mei 2024 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopia_security_situation_in_tigray_20240516_0.pdf) blijkt dat de Ethiopian National Defence Force (ENDF) en hun bondgenoten, waaronder de Eritrean Defence Force (EDF) twee jaar lang, van begin november 2020 tot begin november 2022, een gewapend conflict uitvochten met de Tigray Defence Force (TDF) in het noorden van Ethiopië. Er kwam een einde aan het conflict met de ondertekening van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) op 2 november 2022. Na het CoHa verminderden de vijandelijkheden in Tigray aanzienlijk en herstelde het federale gezag zich in de regio. Op 23 maart 2023, een dag nadat het TPLF van de lijst van terroristische organisaties werd verwijderd, werd de Tigray Interim Regional Authority (TIRA) opgericht. Het interim-kabinet nam de verantwoordelijkheid voor het bestuur van de regio Tigray over op 5 april 2023. Verschillende gebieden in Tigray, met name in het westen, noorden en zuiden van de regio, blijven evenwel onstabiel of ontoegankelijk. Niettegenstaande het CoHa de volledige terugtrekking van niet-ENDF en buitenlandse troepen uit Tigray voorschrijft, gelijktijdig met de ontwapening van de Tigrayaanse troepen, blijven Amhara troepen en Eritrese troepen aanwezig in delen van de regio. Amhara milities bezetten de zone WestTigray en gebieden in de zone Noordwest-Tigray. Eritrese troepen zijn aanwezig in het noordelijke grensgebied met Eritrea, met name in de zones Noordwest-, Centraal- en Oost-Tigray.

Voor de periode van 1 november 2022 tot 15 maart 2024 registreert ACLED 33 incidenten en 33 dodelijke slachtoffers, allemaal burgers, in de regio Tigray. Daarvan beschouwt ACLED 9 incidenten als battles, 2 als explosions/remote violence en 22 als violence against civilians. De meeste van deze incidenten vonden plaats in november 2022 (6), tijdens de eerste maand na de ondertekening van het CoHA, en in februari 2024 (10). Twee derde van het geregistreerde geweld beschouwt ACLED als geweld gericht tegen burgers. De meeste van deze incidenten worden toegeschreven aan de EDF (13) en de regionale politie (4). Daarnaast zijn er berichten van arrestaties en gedwongen verplaatsingen van Tigrayanen, met name uit de zone West-Tigray evenals uit gebieden die onder controle staan van Eritrese troepen, ontvoeringen en plunderingen, een aantal buitengerechtigde executies, en seksueel geweld door Amhara troepen en de EDF. Burgers zijn het voornaamste doelwit van dit geweld, in het bijzonder burgers in bezette gebieden, minderheden zoals de Irob en de Kunama, en vrouwen, vooral onder de ontheemden.

De regio Tigray telt naar schatting een miljoen intern ontheemden. Volgens cijfers van IOM zijn bijna 1,5 miljoen ontheemden naar hun huizen teruggekeerd sinds de ondertekening van de vredesovereenkomst begin november 2022. De aanwezigheid van Amhara milities in de zone West-Tigray en gebieden in de zone Noordwest-Tigray en van Eritrese troepen in het noordelijke grensgebied met Eritrea belemmert evenwel de terugkeer van intern ontheemden naar deze gebieden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de regio Tigray actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend

conflict. Actueel is er voor burgers in de regio Tigray aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota van 20 januari 2025 de Raad verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoekster heeft de Raad echter op 30 januari 2025 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op verzoeksters bezwaar wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens wijst zij op een appreciatiefout.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Ze gaat hierbij nader in op haar geloofwaardigheid, haar vrees omwille van haar Tigray-etnie en omwille van het verlaten van de Tigray-regio. Tot slot kaart verzoekster de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst aan in het kader van subsidiaire bescherming.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische

vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.2.3. Beoordeling van het beschermingsverzoek

3.2.3.1. Verzoekster vreest bij terugkeer vervolging door de Ethiopische autoriteiten omwille van haar Tigray etnie en vreest tevens vervolging door de Tigrese autoriteiten omdat ze het land verliet en niet met hen heeft meegevochten waardoor ze vreest aanzien te worden als een verraadster. Verzoekster gaf daarnaast aan seksueel misbruikt te zijn geweest door soldaten van de Ethiopische federale overheid voorafgaand aan haar vertrek en meldde ook nog een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van haar dochter.

3.2.3.2. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal vooreerst meent dat verzoekster geen duidelijkheid heeft weten te scheppen over haar verblijfplaatsen te Ethiopië voorafgaand aan haar vertrek en evenmin aannemelijk heeft weten te maken dat haar zoon het resultaat zou zijn van een verkrachting waardoor verzoekster evenmin duidelijkheid heeft weten te scheppen over de identiteit van de vader van haar zoon zodat niet kan aangenomen worden dat deze zoon geboren zou zijn buiten haar huwelijk. De commissaris-generaal oordeelt dat er zodoende vragen rijzen naar verzoeksters verblijfplaats tussen november 2020 en maart 2021, het moment waarop zij beweerdelijk Ethiopië heeft verlaten alsook naar haar reisweg uit Ethiopië.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing inzake de vrees voor etnische vervolging wegens de Tigray etnie overwogen dat het loutere gegeven tot de Tigray etnie te behoren onvoldoende is om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aannemelijk te maken zodat zich een individuele beoordeling opdringt waarbij het aan verzoekster is om concrete op haar persoon betrokken elementen aan te reiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar etnische afkomst als Tigrayaan dreigt te worden geviséerd of vervolgd, waartoe zij volgens de commissaris-generaal in gebreke blijft.

Voorts wordt er met verwijzing naar algemene landeninformatie en verzoeksters verklaringen gesteld dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters vrees om gearresteerd en opgesloten te worden door de Tigrese autoriteiten omdat zij het land verliet en niet bij hen bleef om te vechten.

De commissaris-generaal vervolgt dat verzoekster doorheen haar persoonlijke onderhouden verder geen andere vrees of problemen aanhaalde in geval van een terugkeer naar Tigray en wordt er ten slotte opgemerkt dat zij haar vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van haar dochter niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Er wordt in de bestreden beslissing geconcludeerd dat verzoekster noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend daar zij er immers niet in geslaagd is een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

3.2.3.3. De Raad kan in deze stand van het geding zonder nader onderzoek en bij gebrek aan kennis van essentiële elementen de commissaris-generaal niet bijtreden in het oordeel dat verzoekster in gebreke is gebleven op haar persoon betrokken elementen aan te reiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar etnische afkomst als Tigrayaan dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

Immers moet de Raad opmerken dat hoewel verweerder met reden aanstipt dat uit de bijgebrachte COI Focus van 5 september 2024 niet kan blijken dat het loutere gegeven tot de Tigray te behoren zou volstaan om een vervolgingsvrees of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken en er zich een individuele beoordeling opdringt, er evenwel niet kan blijken dat verweerder een afdoende en zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd naar een aantal voorliggende individuele elementen die, hoe summier ook, niettemin afzonderlijk of in hun geheel een ernstig begin van aanwijzing kunnen bevatten dat verzoekster mogelijks onder een risicoprofiel zou kunnen vallen en dat ook de door haar aangehaalde problematische situatie in Ethiopië een impact zou kunnen hebben op haar persoonlijke situatie die relevant is voor het onderzoek naar haar nood aan internationale bescherming.

Zo wijst de Raad erop dat uit de bestreden beslissing en de opmerkingen ter terechtzitting blijkt dat de commissaris-generaal de dochter van verzoekster heeft erkend als vluchteling en dat ook de Ethiopische Tigray vader van deze dochter, de partner van verzoekster, een erkende vluchteling is. Hierbij stipt de Raad aan dat verweerder zich verder geenszins heeft uitgesproken over verzoeksters verklaringen dat haar vader voor de Tigray People's Liberation Front (hierna: de TPLF) werkte en hierbij politiek actief was (persoonlijk onderhoud van 6 oktober 2023, p. 5-6).

Daargelaten het oordeel in de bestreden beslissing dat verzoekster geen duidelijkheid heeft weten te scheppen over haar verblijfplaatsen te Ethiopië voorafgaand aan haar vertrek en over haar reisweg en evenmin aannemelijk heeft weten te maken dat haar zoon het resultaat zou zijn van een verkrachting waardoor verzoekster evenmin duidelijkheid heeft weten te scheppen over de identiteit van de vader van haar zoon alsook daargelaten het oordeel dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters vrees om gearresteerd en opgesloten te worden door de Tigrese autoriteiten omdat zij het land verliet zonder met hen te vechten noch aan de vrees in hoofde van haar dochter, stipt de Raad aan dat verweerder ertoe is gehouden om een globale beoordeling te maken van de nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van de individuele en actuele omstandigheden. De Raad herinnert eraan dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist.

De toelichting in de verweernota dat verzoeksters dochter werd erkend als vluchteling op basis van het feit dat haar vader werd erkend als vluchteling op een moment dat de situatie in Ethiopië voor Tigray op zich volstond om erkend te worden als vluchteling hetgeen op heden niet meer het geval is zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing die betrekking heeft op verzoekster, met als gevolg dat er in hoofde van verzoekster geen actuele vrees voor vervolging omwille van haar Tigray etnie afkomstig uit Ethiopië kan weerhouden worden, kan geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In de gegeven omstandigheden meent de Raad dat het gelet op de hierboven uiteengezette individuele elementen van wezenlijk belang is om een nauwkeurig en prospectief onderzoek te voeren naar risicobepalende omstandigheden waaruit kan blijken dat personen die tot de Tigray etniciteit behoren dreigen te worden geviséerd of vervolgd.

Ook wijst de Raad er nog op dat niettegenstaande de toekenning van de vluchtelingenstatus aan een familielid niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat ook aan de familieleden een internationale beschermingsstatus moet worden verleend – zoals ook met reden wordt aangestipt in de bestreden beslissing en verweernota – in het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov het Hof van Justitie de advocaat-generaal bijtrad in zijn stelling dat de individuele beoordeling niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn: *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”*.

Zodoende kan in casu zonder nader onderzoek naar de voorliggende individuele elementen geen abstractie worden gemaakt van de erkenning van verzoeksters dochter en van de erkenning van de vader van deze dochter en diens profiel alsook het profiel van verzoeksters eigen vader.

In casu moet gelet op het voorgaande vastgesteld worden dat verweerder, die overigens ter terechtzitting afwezig was, heeft nagelaten op een prospectieve wijze zorgvuldig te onderzoeken of verzoekster gelet op haar specifiek profiel en individuele omstandigheden, bij terugkeer naar Ethiopië vervolging en/of ernstige schade riskeert.

De Raad benadrukt dat heden in hoofde van verzoekster een aantal concrete, individuele elementen aanwezig zijn die risicobepalend kunnen zijn en waarvan in het licht van de actuele landeninformatie moet worden nagegaan of deze, wanneer zij cumulatief worden beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan te nemen.

De Raad is dan ook van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt.

3.2.3.4. Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek, kan de Raad het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 december 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU